

**Brassant, Pierre-Vincent - candidat /
du Bertrand, Roch - président. - [De
femorum et crurum refectione
gangraenae causâ]**

1750.

**Paris : Typis Delaguetta Regiae
Chirurgorum Academiae
Typographi**

Cote : ms 2342, n°4

4

D. O. M.
POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

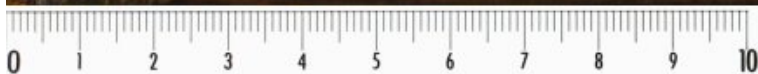

PARTIUM corporis humani situm, figuram, nexum, fabricam, harmoniam diligenter investigare, earumque functiones naviter perpendere Chirurgum decet; sin minus, instar empirici, fallaci experientiâ ductus, præjudiciisque excæcatus, operationes Chirurgicas temerè absolvit: undè, gangrænæ causâ, de femorum & crurum refectione in positionibus Chirurgicis acturi, humanæ gentis salutis consulentes, horum anatomen sedulò explanandam præmittemus.

IN FEMUR, Crus, & Pedem extremum, qui tarso, metatarso, & quinque pedis digitis constat, ab anatomicis dividitur extremitas inferior.

FEMUR, uno tantum osse, totius corporis maximo, validissimo, tubulato, medullâ conferto, & antrorsum arcuato, conflatur; supernè cum acetabulo ossium innominatorum *Enarthrosi*, & infernè cum patellâ & tibiâ, diversæ speciei *Ginglymis*, committitur.

CRUS duobus fulcitur ossibus, tibiâ & fibulâ in utroque extremo inter se contiguâ, à se invicem mediâ parte dissicis, sed ligamento inter-osseo simul junctis. Tibia, os omnium, si femur exceperis, longissimum, ferè triangulare, in parte superiori cum femore, in inferiore cum astragalo, connexum. Fibula in externâ cruris parte sita, tibiâ multo gracilior hujus superiorem non attingit partem, sed inferiùs producitur, & malleolum externum, commissuram pedis firmantem, efformat. Articulo femoris & tibiæ commune præstat officium Patella: musculorum tea-

2
dinibus & ligamento peculiari cum femore ex unâ parte, ex alterâ cum tibiâ colligatur.

EXCEPTIS solis articulationum, & adhæſionis muscutorum locis, membranâ, *Perioſtium* dictâ, exterius immediatè obvolvuntur ossa, eâ verò interior eorum cavitas vestitur.

FEMORIS & cruris ossa multis moventur musculis; inter quos quidam, pro vario hominis situ, juxtâ quosdam Anatomicos, vario funguntur munere.

QUATUORDECIM vulgò annumerantur musculi ad diversos femoris motus. Tribus elevatur, uno extenditur, duobus abducitur, uno adducitur, sex rotatio externa, uno denique interna, absolvitur. Undecim indigitantur crus moventes, inter quos quinque flexores; quatuor extensores; unus adductor; & unus abductor. Hi verò musculi ex omni parte os femur amplectuntur. Tibiam & Fibulam obvolventes, motui pedis extremi inserviunt, octoque recensentur; quorum duo flexores, quatuor extensores, unus adductor, alter abductor. Nonnulli etiam digitorum musculi à crure originem ducunt, quales sunt profundus, flexor, & extensor communis, flexor, & extensor pollicis.

EXTREMITATEM inferiorem irrigat arteria cruralis, iliacæ externæ soboles; ab anteriori femoris parte ad poplitem pergit; bipartitur, ex quoque ramo alii emergunt permulti. Ad venam iliacam externam per cruralem sanguis ex ramulis venosis redux appellit. Duplici denique nervorum stirpe, crurali scilicet, & ischiatico, frutices hinc & illinc impertientibus, omnes extremitatis infernæ partes vivificantur.

EX CHIRURGIA.

VARIOS inter morbos quibus infestatur humana conditio; pauci sunt qui prudentius perspicaciusque Chirurgiæ præſidium requirant, quàm Gangræna.

VULGÒ definitur Gangræna incipiens partis corruptio, majorum inflammationum comes, sæpè pedissequa, quæ cum jam eò processit ut membrum corruptione extinctum & emortuum sit, *sphacelus* id est *fideratio* nuncupatur. Meræ denominationis discrimen, non verò essentialia inter gangrænam & sphacelum esse, contendimus.

AB impedito sanguinis circuitu, & fluidi nervei partibus vivificandis inservientis absentia; gangrænæ repetendæ sunt causæ proximæ.

REMOTAS tamen alias agnoscit causas, quarum aliæ sunt internæ, aliæ externæ. Internæ sunt quæcumque sanguinem vel inspissare aut solvere, vel fluidi nervei suppressionem aut nimiam ejus dissipationem promovere possunt; qualia sunt febres

3

malignæ, hydrops, senectus &c. Præterea tumores sanguineos & lymphaticos, à sanguinis & lymphæ stagnantis labe & à vitio partium solidarum oriundos, sæpè sæpius comitari solet gangræna.

INTER externas diræ hujusce affectionis causas, recensentur indebita victus ratio, frigus ingens, usiones & contusiones profundiores, vulnera in quibus majora læduntur vasa, quædam ossium luxationes & fracturæ, ligaturæ strictiores, venenatorum animalium morsus, caustica uberiores putrefactionem inducentia præsertim in hydropicis &c. Cæterum non omnes, sed præcipuas tantum gangrænae causas, prolixitatis vitandæ gratiâ, hic descriptas volumus.

HIS omnibus vel perturbantur aut pervertuntur fluida. vel comprimuntur aut rescinduntur vasa, ipsorumque minuitur *Diametros*; undè sanguis aut solvitur, aut hæret in vasis, aut extrâ vasa diffunditur, deindè coacervatus, putredinem contrahit.

INSITO calore suffocato, arteriolarum sublatâ contractione, motuque systaltico fibrarum omnium extincto, tunc natus partis color excedit, rubor in calorem pallidum livescentemque convertitur, deniquè nigrescit, sensusque partis aliquo modo obtunditur, à cute recedit cuticula, & phlictenæ ichore tætri odoris repletæ, quasi post adustionem, prorumpunt.

INGRAVESCENTE malo, caro mollis, flaccida, omni tono & elatere destituta: fibrarum omnis generis textura propter dissolutionem integram cum humoribus putridis confunditur; pars antè calida friget, sætidumque odorem exhalat.

HINC motus sanguinis à corde ad partem affectam delati sistitur, propter jam stagnantem & infarctum sanguinem qui tunc resolvi non valet, nec foras expelli; tunc & ipse corruptelam contrahit, eâque vicinas partes citè inficit.

Si serpat malum, sanguinis circuitis ope, ad præcordia serpat lethale virus, nisi siderata pars à sanâ tempestivè rescindatur.

HUIC lethiferæ corruptioni obnoxii sunt corporis nostri artus, multosque illa orco protruderet homines, nisi Chirurgia genti humanæ temper benefica eis præsens porrigeret auxilium, quod quidem varium est pro variis corruptionis gradibus.

INCIPIENTE morbo, resolutio tentanda ad quam sæpè multum conferunt frequentes venæ sectiones, cataplasmata emollientia & resolventia, fomenta penetrantia, qualia sunt decoctum florum sambuci cum aquâ vitæ, gradatim & spiritus vini camphoratus, sal ammoniacum aquâ vitæ solutum &c.

URGENTE malo sæpè sæpius felici cum successu scarificationes, incisiones plûs minûs-ve profundæ fiunt, quibus, ab humore jam corrupto fibras vasaque obruente, exoneratur pars; quibus etiam, defensiva, inter quæ laudatur spiritus theribentinæ, digestiva plûs minûs-ve animata, aliquandòquæ styptica, immediatè & efficacius agunt. Quæ si inutilia evadant, ad

artuum rescissionem recurrendum, circa quam varias instituerunt methodos pro variis membris amputandis, in carnibus vivis, quantum fieri potest, celebrandas.

VARIÆ illæ operationes in Gangrænâ à causâ internâ, ut plurimum sanæ praxi adversantur.

AMPUTATIONEM femoris cum acetabulo ossis innominati tanquam periculosam prorsus rejicimus.

IN FEMORIBUS & cruribus amputandis trita magis methodus hæc est. Præmissis præmittendis, cæteris omnibus suo loco dispositis, Chirurgus extrâ membrum si femora, intrâ si crura, situs, cultro falcato cutem & carnes ad os usque circulatim incidit, os ferrat, quæ quidem methodus diuturniorem, minimè commodam & aliquando periculosiorem protrahit curationem quàm ea in quâ reservantur segmina: quæ methodus præ cæteris tanquam citior, tutior, & commodior nobis anteponenda videtur.

IM UTRAQUE methodo ope ligaturæ sistitur sanguinis effluxus; aliquando tamen, & felici cum successu, sola valet compressio. * Stiptica verò infidiora habentur.

AMPUTATIONE factâ, idoneo apparatu appposito, ægrè refocillato, & in lecto collocato, diætâ & quandoque venæ sectiones instituendæ: ante tertium vel quartum diem non solvenda deligatio, nisi gravia vigeant accidentia; lintea carpta vulnere agglutinata relinquuntur, donec sequentibus deligationibus spontè decendant. Cæterùm ope digestivorum, pro re natâ, diversimodè compositorum, ut moris est, vulnus curandum.

SI fortè, propter humoris è sanguine vitiato continuum effluxum, perfecta conciliari non possit cicatrix, hunc versùs alteram partem dimovebit foniculus.

* Vid. Acta Regiæ scientiarum Academiae ann. 1731. ubi legere est observat. à M. Petit traditam de felici in casu desperato ad cohibendum sanguinis effluxum, ligaturis frustrâ tentatis, compressionis successu.

Has positiones, DEO JUVANTE, & præside M. ROCHOU DU BERTRAND Artium & Chirurgiæ Magistro, nec non Scholarum Præposito designato, tueri conabitur PETRUS-VINCENTIUS BRASSANT Parisinus, in almâ Universitate Parisiensi Artium Liberalium Magister.

P A R I S I I S,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Luna 3. Augusti à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam. Anno Domini 1750.

PRO ACTU PUBLICO.

Typis DELAGUETTE Regiæ Chirurg. Academiae
Typographi 1750.